

Κομμαὶοὶ Ἀντιγὰγοι.

Εὐσταθίου

Τετρακτύου Μαθημάτων.

Τῶν ἑνδεκάων.

Τοῦ ἑαδίου μας.

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

120

Επεὶ Ποσειδῶν Λαογραφίαν Ἑσθιαίων 37.

..... Λῆμα.....

Ο. Αὐτοὶ τὴν Λαογραφίαν Ἑσθιαίων τοῦ σταδίου μας « Ποσειδῶν Ἀναγὰς ».

Τὴν Ἑσθιαίων αὐτὴ γράφει καὶ ἐκμετρεῖται ὁ συνεργάτης μας Ἑσθιαίων Ἑσθιαίων.

..... Τὸ σῆμα εἶναι.....

Ο. Πῶς τῆς Ἑσθιαίων μας, ὁ Ὀμιλὸς μας εἶναι
Καὶ οὐκ ἀποδίδει ἀντίκτυπο τοῦ ἑσθιαίου. Χρησθῶμεν, ὅπως
εὐχεται χρόνα πολλὰ. Ἡ γὰρ τῆς Ἀναστάσεως
αὐτοῦ Χριστοῦ ἄς γίνῃ σαφὴς γὰρ εἰς καρδίαν
ὅλων. Ἐννεμα εἰς ἀπογραφὰς μας δὲ εἰς παρουσία-
σιν χαρῶμενα Ποσειδῶν τραγούδια. Τραγούδια
αὐτὰ ἀναφέρονται εἰς αὐτὰς τὴν Λαογραφίαν
παρουσία γὰρ τὴν Ποσειδῶν ἀποδίδει ἀντίκτυπο, ὅπως
ἀπὸ ὁρεσίων χαρῶμενα δῶτα καὶ εἰς γερὰ
αὐτοῦ παρουσίας τῶν κατηνῶν γενετικῶν,
οἱ ὁποῖοι τὴν Λαογραφίαν τὴν γερὰ γὰρ μας
ἀπὸ τὸ εὐχαιρότατος. Ἐστὶν ἰδιαίτερη Ποσειδῶν μας,
στον Πόντο, ἡ Ἀνάστασις εἶχε δῶτα νόημα. Τὸ
Θρησκευτικὸν ἀλλὰ καὶ τὸ Ἑθνομ. Ἡ Ἀνάστασις
αὐτοῦ Χριστοῦ γινώσκουμε καὶ χρόνα τὸ μετὰ,
Ἑθνομ. ὅπως, τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Γένους ἀπὸ

τὴν οὐγαβὴν αἰεὶ ἢ χαρὰν τῆς Λαμάρης δὲ
μονε τὴν ψυχὴν τῶν Πόντιων, οὐκ ἀπαρτοῦσαν
τὴν Παράδοσιν αἰσά αἰς τὸ πᾶν, γὰρ αἰσά
γαλῆν ἀνερπὰ ἢ ἔδωκεν τοὺς συνείδητον.

Τώρα οἱ Πόντιοι γιορτάζουν τὴν Λαμάρην
ἐξέδερν, μετ' αὐτὴν ἐξέδερν Πατριὰ. Ἡ
ἐκφορὰ τῆς Ἑλληνοδοντιακῆς Παράδοσης
διακονεῖται ἐν Ποντικῇ ἰδίᾳ γὰρ τῆς
Μακεδονίας μας. Χαρούμενοι αἱ νέοι γιορτάζουν
τὴν Λαμάρην αἰεὶ παραδοῦν τὴν τὴν χαρὰν,
τοὺς ἐρωτικούς καὶ τοὺς, τὴν δουλειὰ αἰεὶ τὸ
μύχον τοῦ.

..... Τώρα παραδοῦν.....

Ο. Αὐτὰ βασίδια Ποντικῆς ἰδίας τῆς Λαμάρης
παρὰ τὴν ἐκφορὰν τὴν αἰσά τὴν τοῦ γαλῆντος
τῶν αὐτῶν. Μετ' ἐκφορὰν καὶ αἰσά
οἱ νέοι τοῦ σημερινοῦ Ποντικῆς γὰρ
παραδοῦν τὰ νόμιμα αἰσά καὶ δύνουν
ἐπὶ αἰσά ἐναντὶ τοῦ χαρούμενο αἰεὶ χαρὰ
αἰσά μετ' αὐτῶν, χοροί, διασκεδάσις.
Τέρας εἶχονται: Ἑρμῆν καὶ Ἀχαιοῦ, οἱ νέοι
αἰσά τὴν αἰσά παραδοῦν. Κἂν
ζωνταῖοι οἱ αἰσά γὰρ αἰσά τὴν αἰσά

ἄλλοι ἀγαθωτέρων του σωταίου:

Μὰνὰ ἔρδεν αἰαὶ ἡ Λαμωρή, οὐχ' ἡσίων χαρμεῖνα.
 Ὁ ἀναγαχάδα καὶ ἔγώ εὐο σεντοῖν διαγυμμένα.
 Ὁ παρὰ πονο τοῦ γενεμένου, τὰ μὴ βρεθῇ τῇ
 Λαμωρὶ στοῦ ἀγαπημένου του χωρὶς σποντάσ τοῦ
 δαυὶς του, εὐδογηῖνεται ἔτσι: Ἐνῷ ὅσοι χαίρο-
 νται Μανούζα μου, τὰ δαυὰ μου τὰ χιορρεὰ
 μείνουν στοῦ σεντοῖν διαγυμμένα. +

..... Nipa rrayóni

Ο. Η Παλαιὰ σύμφωνά με τὴν Πορτιανὴ παράδοσιν,
ἐδοχρεώνει τοὺς ἀνδράσιν, νὰ ἀνακαίξουν δρά-
σιν ἀπὸ τοὺς τομῆς τῆς Ἀθηναρχίας. Βοσινεῖ-
ται ὁ φραγὸς, ἀσπασθεύει ὁ ἀδυναμίας, ἐνο-
χύεται ὁ ἀδυναμίας. **ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ**
ἀπὸς νὰ γάρνη στα ἀρσώσα ὁρῶν καὶ ἡ
εὐτοχία τῆς νὰ μὴν στοῦν ἀδυναμίας. Ἡ παλαι-
αὶ μονία, οἱ ἔχοντες ^{βίοντες} ~~βίοντες~~ καὶ ὅσοι
μαζὶ ζωνοῦν σὴν μετὰ κακοσχεδία ἀνάμει,
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τὸ ὅτι καὶ ἀρσώσα
αὐτῶν ἔχοντες ἀρσώσα Παράδοσιν

Ліра граючись твоя

Ο. Αγαπῶντες ἀλλήλους ἀναβύστε νύκτα πορεύε-
σθαι ὡς φάβη, ὡς ἡμεῖς ἐκτενίζομεν

τὴν Ποσειδάων γούνη:

Ὁρῶν ἀμαρτανότη Λαμαρὴν νὰ εἶσαι χορηγεμένη
μὲ τὸ γεσσινά 2 Ἀγαθωμένους σοὶ χαρίζω

Λαμαρῆς ποιωννὺς με σοὶ ἄστον.

Λαμαρὴν ἡμέρα σοὶ δοξάζω, νὲ εἶσαι ἔχ' αὖ
νὰ νόμον. — Τῇ Χρестоῦ ἡ ἀνάστασις νὰ φαντεῖ

τὸ νῦν τ' ἀνδρωσίαν, νὰ καταρῶνται καὶ

δοξάζω — Ἡ Λαμαρὴ νὰ φέρῃ τὴν εἰρήνην

τὸ ἀνταρῶν δὸν εὐόμοιον.

~~~~~ Λύρα ~~~~~

Ο. Ἐδῶ κυεῖν τὸ Πασχαλινόμας ἀρόγραμμα.
Ὅταν αὖ χαρὰν νὰ δεῖ ἡ Λαμαρὴ τ' οὐρανόν.

~~~~~ Ἐπὶ ~~~~~

Ο. Ἀκούσας τῇ Λαογραφίᾳ μου εὐαγγελίᾳ —
« Παναγιὰ Ἁγία Μαρία », **ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ**
Ποῦ γράφει αὖ εὐαγγελίταις ὁ σπουδαῖος
μας. Ἐστάδης Εὐσταθιάδης.

~~~~~ Τὸ σῆμα εὐαγγελίταις ~~~~~

Δύοιχα γὰρ τῇ Λαογραφίᾳ εἰσδοκῶν. 37.

1) Τραγυῖά με' ἔγραψα, Τραγυῖά με' ἔγραψα
Ὡς καρδύοισι' ἐφύτρωναν, δέντρα με' τὰ στυγία.

Χρυσὸς Ἀνίστη γὰρ οὐαί με', ἔγραψα ἄς ἀνταμοῦμε,
Παῖρὰ γρόφα καὶ αἶσαν, ἔρως γὰρ με' ἐδουλοῦμε,

Λαογραφὴν ἡμέρα δούραρον, καί ποτε σὺν ἀμαρτίαν
ἔγραψα ἄς παρακύνει, με' παθαρὸν καρδίαν.

Ἡ ἐλπίς με' ἐχέει' ἔρχεται, αἱ τὰ στυγία φωτίζε.
Τὰ ἔμωρ' τὰ στυγία χαίρουσαν, τ' ὅπως ἀνασταῖνε.

2. ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

Μάνα ἔρως καὶ ἡ ἀμαρτία, εἰς γὰρ οὐκ ἔστιν ἄλλο.
Τ' ἀνασταῖν καὶ τ' ἐπὶ σόδασι δούραρον.

Ὡς αἰὶν' τῇ μαυρομάνῃ, ἄλλο οὐκ ἔχ' ἢ τὸν γενεάαν.
Καί ποτε καὶ καρδύοισι', ἔρως καὶ γίνεται μανίαν.

Ἡ ζῆλος αἰ' ὀδύνην, γένηται ὡς ἕνα εἶναι
ἔρως αἰ' ὀδύνην ἢ ζῆλος βαρὺν εἶναι.

(3)

Ἐρδεν αἰ' ὄψιος ἢ Παιωνί, τὸν Κουμαρὸν ἐβλάπτει.
Φρενονὶ νόμιστον ὄβον, ζῶν σὺν εἰσιόναν θάπτει.

Ἄς πρὸ γαμῆ καὶ αἰσιν, καὶ αἰ' ἐφ' ἑαυτὴν νόσσει.
Ἐ' αἰσὶν γέντιον νόσσει, νὰ γούρῃ ἄμεινον ἀσέβεια.

Μὴ δ' ἐφ' ἑαυτὴν γὰρ παρὰ δὴ, καὶ τὸ ἀσέβειον τὸ βίον
Ἐναν ἕαν αἰσὶν Θεόν, αἰ' ὄψιος τὸ αἰσιν.

Τὴν Χρεστού ἢ Ἀνάστασιν, νὰ δὴ Χαράν καὶ ἔαν.
Αἰ' καὶ δὴ Εἰρήνην σὺν αἰσιν, Ἀγρίων αἰ' ἔσθ' ὄψιος

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

..... ἔφησα.....

Ο. «Ποντιακοὶ ..... ἀνταγαροί».

Λαογραφικὴν ἐπισκοπὴν τοῦ ἑαυτοῦ μας
σοῦ μεταδίδεται με ἐπεμμένη τοῦ
συνεργάτη μας ἑαυτὸν ἐστάδια. Κείμενο
τοῦ ἰδίου.

..... Τὸ ἔφησα ἐβύνα.....

Ο. Ἐρδον με ὁ Καρομηνῆς, γὰρ ἐν γὰρ ὄνταν
ἀεινῶς. — Αὐτὰ γὰρ ἡ Ποντιακὴ Παροικία
γὰρ τὸ Μῖνον. Μαν. Ἀπομαρτυροῦ
«Καρομηνῆς», ὁ Μῖνος, καὶ ὁ Μῖνος.

Καὶ εἶναι ἀράματα ὁ καλὸς, γὰρ
ἔχει τὴν ὁμορφύην γὰρ. Καταγράφεται
αὐτὸ τοῦ Μῖνου, ἀντιγράφεται ἀπὸ
μανουῶνα, τὸν ἀνταγαροῦ με ἀνταγαροῦ.

Μετὰ εὐαγγέλιον γὰρ ἀνταγαροῦ ἐν
γαλακτί, ὅσον βορῶν ὁ πρῶτος με
τὰ ἀνταγαροῦ ἀνταγαροῦ ἐν ἀνταγαροῦ
μαρτυροῦ ἐρωτῶν τὰ γὰρ. Ἡ ὁμορφύη
γὰρ τοῦ ἀνταγαροῦ τὴν καρδίαν με ἀνταγαροῦ
ἀνταγαροῦ. Ἀνταγαροῦ τὰ Παρχάρσα, ἐν γὰρ,
ὅσον ἰσχυρὸς με αὐτὸ τὸ Καρομηνῆς.

Ἐπεὶ δ' αὖτε τὸ γάλα τὸ ἀγνόν, δὲ ἀναπάντη ἐστὶ
μυρωμένη ἀτμόςφαιρα, ὅπως καὶ δὲ ἀναστρέα
ἐπὶ Ὀρμάντα καὶ εἰς Παρχαδὶς τὴν
ὁμορφὴν Κόρη ἐπὶ ἀγαυῇ. Ἡ Κόρη αὖτε
δοῖται νὰ γένῃ Ρωμιάνα, ἀνέβηκε εἰς
Παρχάρ, ὅπου δὲ ἐξασκηθῇ ἐπὶ βουκο-
νηνίῳ μὲντα εἰς τρεῖς Παρχαρομάνες,
χεῖρα νὰ ἀντρονομίῃ αὐτῇ τὸ
ἀξίωμα τῆς ποσάνεσσας ἐπὶ μόνιμον
ἀρετοῦ τοῦ Καρομαριῶ.

Ἡ Κόρη ἐπὶ τὸν Παρχάρ, νὰ γένῃται Ρωμιάνα
καὶ χεῖρα τ' ἀπὲν δὲ γίνονται καὶ μνηστὴς ὁ Ὀρμάντα.
Νύμφα Παρχαδὶ.

- Ο. Εἶναι ἡ χώρα τοῦ Πόντου ὑποκίτη Ὀρμάντα.
Μέσα δὲ αὐτῆς τῆς ἀγνῆς αἰσῆς εἰς ἑξή-
κοτονμοὶ ἔγνωσαν τρεῖς ὁδοῦχοι, χεῖρες τρεῖς
μὴ μὴ γαλήνη, ἰσογλαυῖ.
- Ὅταν τὰ σύνορα τῆς χώρας ἦσαν ἀσφαλισμένα
ἀπὸ τοῖς βάρβαροις, οἱ Πορμενῆς
Ἀντρέες γίνονταν ἀνδραγατοὶ δουρῶν
τῆς γῆς. Ἀπὸ τὴν δουρῶν ἐξασφαλίεται
ἡ χαρὰ καὶ ἡ εὐτυχία τοῦ βασιλεῦς.
Κοί καὶ χεῖροι ἐπὶ δουρῶν, ἐπὶ μόνιμον

ἐπὶ δ' αὖτις αἶματι τῆς γῆς.

Κε' ὅταν ἡ νύχτα τοῦ φέρη, φαίνεται
αὖτις ὁ δρόμος τῆς γενεᾶς, αὖτις δ' αὖ
ὁδηγίαν τῶν ἀσπασμάτων, βροχαροὶ
δὲ χάρη μαυρενί. Εὖτις δ' αὖ ἐργαστοῦν
βυρσοὶ χρόνα, ὅμως δ' αὖ ἔχουν πάντα
τὴν αἰὲν ἐπὶ γῆ τὴν πατρικήν,
ὡς αὖτε τὰρ ἡ ἐργασμένη ἡ ὕρα
τοῦ γεραιού. Μετὰ τὴν ἀνοίξιν καὶ Ποντιώδωρα
γεννητὴν γὰρ τὴν γενεὰ καὶ ὡς γέρει
αὖτις Ποντιώδωρα δ' αὖ αὖτις ὁ δρόμος τῆς
ἐργαστοῦς; Αἰοῦσιν τὸν αἶμα τοῦ νιού
γὰρ τὴν ἀγαπημένην τοῦ, τὴν ὕρα τοῦ
ἀσπασμένου.

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

Ἐρὶν αὖτις ἡ ἀνοίξιν, καὶ αὖτις ὁ δρόμος;
τὰ ἔργα τ' ὁρίσασθαι, αὖτις δ' αὖτις γενεᾶς
Λύρα τραχυνί.

- Ο. Αὖτις εἶναι ἡ γῆ: τριμύνη ἀσπασμένη, ἀλλὰ καὶ
ἀσπασμένη. Παρὶν γὰρ ἐργαστοῦν μοναχὰ
τὸ γεραιό φῶς τῆς, αὖτις γοῦν ἐπὶ τὴν εὐτυχία-
του καὶ ὄντα καὶ τοῖς αὖτις τῶν ἀνδράων.
Μαυρὰ ἀσπασμένης αἰσθῆς, αὖτις αὖτις
ἐργαστοῦς, ὁ Πόντιος ἀγαπᾷ

Τῇ εὐφροσύνῃ καὶ τῇ χαρᾷ, καὶ ὅσα καὶ μοῦρα καὶ
ἐργασίᾳ καὶ εὐρα καὶ ἀδελφότητι καὶ εὐδαιμονίᾳ καὶ ὅσῳ

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

τὴν ἐλευθερίαν του. Ὅσα στὸν κόσμο γι' αὐτοὺς
εἶναι ἀχρήστα, ἀσήμετα κοινὰ εἰναι ἀγαπημένα
του.

Τὸ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους, τὴν γῆν ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους
ἀνθρώπους, ὅσους ἀνθρώπους εἶναι ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους.

Ποῦτοι, ὅσοι εἶναι, βασίλειά Πατρίδα
οὐκ, ἀλλὰ ζυγρέφια, ἡ δὲ δυνάστην μαρτυρεῖται.

Λύρα τραγουδοῦ.

Ο. Μετὰ χάρι' (ἐνδοξασίᾳ) κρινόμεναι τὸ ἐνδοξασίᾳ
πρόγραμμα.

Λύρα τραγουδοῦ.

Ο. Ἐάν καὶ εὐχόισαν εἴη ἀμαρτυροῦσιν
δοξάζοντες εἰς χάρι' αὐτῶν, ὅσοι ἀρχαῖα, ὅσοι ῥαχὴν καὶ
εἴη ἀρχαῖα, ἡ δὲ εὐχόισαν ἀμαρτυροῦσιν καὶ χάρι' αὐτῶν
χαρύνοντες εἰς χάρι' αὐτῶν.

Λύρα τραγουδοῦ.

Ο. Αἰνέσατε τὴν ἀπογραφὴν, εὐδοξασίᾳ
«Πονηροὶ ἀνθρώποι»,
αὐτὴ χάρι' καὶ εὐδοξασίᾳ ὁ ἀνθρώπος
μας, ἡ δὲ εὐδοξασίᾳ.

Τὸ εἶναι εὐδοξασίᾳ.

Ξερά Ποντιαίων Λαογραφικῶν εἰσορμῶν. 40

..... Ἐἵμα.....

- Ο. Αὐτοῦτε τῇ γεογραφικῇ εἰσορμῇ τοῦ ἑαυτοῦ μας,
«Ποντιακοὶ Ἐντίγραφοι» Κοὺ μεταδίδεται μὲ
ἐπιμέλεια τοῦ συνεργαστηρίας, ἑτάδῃ Εὐσταθιάδῃ.
Κείμενο τοῦ ἐδίου.

..... Τὸ σῆμα θύνα.....

- Ο. Ἐμᾶστε κοινὰ εἰς καὶ σῆμα, ἀγαπῆτοι ἀνθρώποι,
μὲ ἓνα ἐντίγραφο Ποντιαίων τραγουδιῶν.
Ἐν ἀγαπῆμένης εἰσορμῆς ἀσχετῶν μετὰ
Λευκοπράγους τοῦ Πόντου καὶ Ποντιακὰ δόξα.
Ἀποσπῶν ἐργασίαν καὶ ἀνεξάντητο ἀργαῖο
τῆς Ποντιακῆς κοίτης. Μὲ τὰ τραγουδιὰ αὐτὰ
ὁ λαὸς μας τραγουδοῦσε καὶ τραγουδοῦ ἀκούει
αἱ χάρες καὶ αἱ εὐφροσύναι καὶ εὐφροσύνη
καὶ δόξα αὐτὰ ἐντίγραφο σχεδιάσματα χάρες
νόημα καὶ σπῆμα. Πολλὰ φορές ἀποσπᾶσθαι
ἀγνῶστη κοίτης τῆς. ἔχει γυνὴ καὶ καρδιά
ὁ λαός, ὅσον βασιλεύσαν ἡμέρας ἀρχὴ καὶ
αἰσθημάτων ἀγνῶ. Ἐμφράσσεται γυνὴ μὲ εὐφροσύνη,
ζεφάνων καὶ αἰσθημάτων τοῦ ἀργαῖο ἀκούει
καὶ χάρες ἐμφράσσει καὶ εὐφροσύνη τὸν
λαοφρόν του, ἔτσι εὐφροσύνη, ἔτσι αἰσθάνεται,

τραχούδα τὸν ἔρωτά σου, γίνεται ποιητικὴ δραχμα-
ταῖος, ἀγνιδεύς. Αἰωῶτε τὸν Δωματιό τοῦ Ποιτίου
Παῖντο ποιητικῇ ἐπὶ τὴν ἀγαπημένην σου.
Ἄς' ἀσπρά μ' ἀξέα κοίμηνά εἶσαι ζωγραφισμένα,
εἰαί με τὰ χέρια τῇ Θεῷ εἶσαι ποταμίσια.
Πῶς μεσορεῖ γοισιὸν νὰ ἡσυχάσῃ ὁ νῖος, ἀφοῦ ἔχει
ἐπὶ τοῦ καὶ ἐπὶν καρδιά σου τῇ μορφῇ τῆς
χρησιμότητος καὶ χρηματοποιήσεως κόρης; Πάει
νὰ κοίμηθῃ τὴν δριῶται, κοιμᾶται τὴν ὄνειρεύεται.
Κοιμοῦμαι με τὸ νύκτερα ὅ, με τ' ὄραμα ὅ γνέφεζαι,
τερεῖ σου δὲν εἰς ἔξω δὲ, καίνομαι καὶ βροχέζω.
Κοιμοῦμαι με τῇ σκέψῃ σου, ζωνῶ με τ' ὄνειρό σου,
βρίσκω δὲν εἶσαι σου δὲν, καί οἱ ἀπὸ τὸν εἰαίμο σου.

Νύκτα τραχούδα.

Ο. **ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ**
Λέω ἀπορροισίμε τὴν τὸ γένος Ποιτικὸν εἰδωμένον
τραχούδα «Τὸ χαμῶριζο». Με τὸ τραχούδα αὐτὸ
ἐξιστάσαμε τὴν ἀρετὴν μας Λαογραφικῇ εἰδωμένῃ
ἐπὶ ἀπὸ δύο χρόνα ἀριεύου. Τὸ χαμῶριζο, αὐτὸ
σημαίνει χαμηλήμηνά, εἶναι ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα
τραχούδα μας. Εἰν εἰδωμένον γέχαρξαι ἐξ ὁμορφιά
καὶ αἰδωμένα. Δὲ δὲ ἐχοχάσομε σήμερα τὴν
ποιητικὴν τοῦ εἰφέα. Ἀνάγνωσεν καὶ ἐχοχάσαμε
ἐπὶν ἀρετὴν ἀπορροισίμῃ σου. Οὐ εἰδωμένον σου.

μόνον, ὡς τὸ ἀνυχοδεντρίον παρὰ δένδρε, γὰρ
αἰσθάνομαι τὸν ὄνον γὰρ τὴν χερσὶ τῶν δύο νέων,
αὐτὸν ἐν τῇ ρίζᾳ τοῦ φηγόμενου καὶ ὑπαισθάνομαι
γὰρ ἀνταρσινὴ ἀγάσθαι καὶ ἐν τῇ
καὶ τὰ ἑσθλὰ χαμῶνητον, καὶ στίβον παραμένον;
Γὰρ ἢ ἡ ρίζα εἰς ἐδύμασεν, γὰρ ἢ ὁ καρπὸς εἰς ἔργον;
Γὰρ ἢ ἀσὰ χαμῶνηταδὰς, κατέναν ἐφαίεν;
Ναὶ ἢ ἡ ρίζα εἰς ἐδύμασεν, ναὶ ὁ καρπὸς εἰς ἔργον;
Ναὶ ἀσὰ χαμῶνηταδὰς κατέναν ἐφαίεν.
Ἐν τῇ κορίτῳ εἰς ἔναν ἀσὰς τῇ ρίζᾳ εἰς ἐφύμασεν
ἐδοῦσαν ὅριον αἰ ὀφεινόμεν, ναὶ μὴ ἔλῃ χερσὶν.
Ἀπὸ τῆς ἰσότητος χερσὶν, γὰρ ἔχον ἀσὰς κέρμεν.....

Ἐν τῇ κορίτῳ

Ὁ δὲ δόξας τῶν ἔργων τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὡς
ἀπὸ τῆς ἀσὰς ἀνταρσινὴς ἐφύμασεν τὴν κορίτῳ
ἡγεσία. Ἀὐτοὶ εἶναι ἐδοχρεωμένοι ναὶ ἀνταρσινὴς
τοῦ μεγάλτερου ἀδελφοῦ τῶν, ναὶ ἀνταρσινὴς
ἐκείνοι καὶ ἔσονται ναὶ ἔρῃ ἢ σερὰ καὶ ὁ αὐτοῦ.
Ἔτσι εἶναι ἢ Ποντιακὴ συνήθεια. Ὅπως ὁ ἔργων
δὲν ἔχει ἐδοχμονή, βιάσθαι καὶ μαζὶ τοῦ βιάσθαι
καὶ ὅσοι τὸν ἔχουν. Λογὸν ὡς εἰς ἑσπέρην - ὅπως
ὁ σερὰς; - ἢ σερὰ, σερὰ, ὅπως καὶ ὁ ἔργων,
ἔργων. Ἐν δὲν ἔχουμε τὸ δικαίωμα ἀσὰς ναὶ

Λερά Ποντιακῶν Λογραφικῶν Ἑισαγωγῶν 47.

..... Ἑῖμα .....

Ο. Ἀκούτε τὴν Λογραφικὴν μας Ἑισαγωγὴν.

«Ποντιακοὶ Ἀντίπαλοι».

Ποὶ μεταδίδεται με' ἐπιμέλεια τοῦ συνεργάτη
μας Γεώργιου Εὐσταθιάδου.

Κείμενο τοῦ ἰδίου.

..... Τὸ Ἑῖμα ἐθῖναι .....

Ο. Λαὶ ἀποκατάθετε, ἀγαπητοὶ ἀντροπαῖ, ἓνα

καρτεὶ Ποντιακὸ τραγούδι. Ἐχει τίτλο «

«Χάχα - Χάχα»». Πῶς νὰ μὴ εἶναι ἀπὸ

γνωστὸν εἰς ἀντροπαῖς μας. Πορὶ γνωστὸν ὅμως

εἶναι εἰς ἡγουμένους ἰδίᾳ γρεῖς, αὐτὸ τὸ τραγουδοῦν

ἀκούει, ὅτι ἡχοεργὰν, με' νοσταλγία καὶ με' εὐδοκία

αὐτοῦ ἀπαράδειξ, δὲν εὐαίρει γὰρ ἀντροπαῖς

τὴν Πατρίδα. Τὸ τραγούδι αὐτὸ τὸ καταγράψαμε

ἀπὸ τὴν Κυρία Λοφία Κοβρανᾶ ἢ Ὀχραιοῦρου,

ἀπὸ τὸ Κεζικί, τὴν ὁδοῖαν καὶ εὐχαριστοῦμε.

Ἡ Κυρία Λοφία με' εὐχαρίστησεν μᾶς τὸ τραγου-

δοῦν ἀπὸ τὴν φωνήν, γὰρ νὰ τὸ μᾶνουμε αἰσά,

μᾶρκα μᾶς ἐξήγησε καὶ μερικὰ γέφυς. Χάχα,

σημαίνει Πασχάχα. Ταχαμωδογίκα, σημαίνει

γεγοντομορφή καὶ τάχα, αὐτὸ εἶναι τὸ στοιχεῖ

τῆς περὶ τῆς γυναίκας, ὅταν ἀπὸ ἐάντων
χέρω-χέρω, εἶναι ἀραδακίνα καὶ χρυσὰ φρουρά,
καὶ ^{καὶ ἀπὸ φουρία.} φουρία. ἔρχομας ἐπὶ τραχυδί.

Τραχυδαίει ὁ νόος καὶ ἀδοτείνεται ἐπὶ τὴν Πασχάδα,
ἐπὶ τὴν Κάδα. Ὅμοιος δὲν ἀγαθὰ τὴν ἔδα, ὅπως
δὰ δοῦμε.

Κάδα, κάδα, μαροκάδα, καὶ δὲ με τὸ κορτεῖοσ.
Ὡς γὰρ τὴν κόρη τῆς Πασχάδας ἐρρίκειται,
τὴν ἀνέσταν, τὴν μερῆσταν, καὶ τὴν γοιχαμο-
δοῖσταν

Π' εἶχ' ἀνέσταν, εἶχ' ἀνέσταν εἶχ' ἀνέσταν ^{καὶ τὸ κορτεῖοσ}
Εἶναι γοιχόν ἢ κόρη εἰσπύει καὶ ἐνὶ φαίνεται μετὰ τὴν,
εἶναι ἐπὶ ἀραδακίνα καὶ μετὰ τὴν ὅσα χρόνια.

Ὁμοίως ἀπὸ ἐάντων ἐρρίκειται τὸ νόος μετὰ τὴν μετὰ
ἀρξία. Ὅμοιος δὲν ἀγαθὰ τὴν ἔδα, ὅπως
μετὰ τὴν τὰσταν μετὰ τὴν χρυσὰ φρουρά.

Ποι ἀνέσταν τὴν κάδα, χέρω-χέρω, φουρία.
Αὐτὴ τὴν κόρη γητὰ νὰ ἀνέσταν ὁ νόος,
τὴν γοιχόν, τὴν γοιχόν ἀπὸ ἔδα
καὶ φουρία χαρὴ, μετὰ τὴν ἀρξία καὶ μετὰ τὴν
φουρία, ὅχι ὅπως μετὰ τὴν γοιχόν.

Νύρα ἀραδαί

Ο. Ὅταν μανθῇ ἀγάπῃ, ἦν σιχηρὴ συζύγιότης.
Εἶναι πάντα ἀνήμερος ὁ ἐρωτημένος, τραγουδᾷ με
ἐν ᾧ μὴ ὅταν γίνεται σιχαθρόμος ἐαυτῷ
Ζηλεύσασθαι καὶ εὐδοκίματά σου, τὸν δακρυόσφοτό σου
γὰρ τὴν ὁμορφίαν σου καὶ τὴν ἐνδοξασίαν
ἐπιτίμησόν σου σὴν ὁμορφίαν σου. Γὰρ αὐτὸν
ὅμοιος σου ἀγάπῃς, χάρις καὶ ἀνέκδοτος ἀπὸ
τὸν ἔρωτα, καὶ ἀπαύριστα εἶναι ἐκφορετικὰ.
Αὐτὸς διὰ ἡσυχίας, ἀντιφύσκει καὶ χαίρεται
πάντα μετὰ τῆς ἡμετέρας σου καὶ μετὰ τῆς ἀνέκδοτος
σου. Εἶναι ὅμοιος ἀνέκδοτος καὶ γὰρ αὐτὸ βρῖσκειται
ἀπὸ μόντα σὺς διακινδυνεύει, σὺς γένετα, καὶ
σὺς χοροὺς. Ἦν ἀπὸ μόντα τὸν ἐρωτικὸν καὶ ἡμῶν
τῶν ἀνέκδοτων παρρησιῶν. Τραγουδᾷ αὐτὸς
καὶ σιχαθρόμος καὶ ἀπὸ τῆς ἀνέκδοτος.
Τὸν σιχαθρὸν τὸν ἀνέκδοτον, ἐγὼ εὐδοκίμα.
Ἐξέβαν σὺ μὴ ἀποδο μετὰ ἡσυχίας καὶ εὐδοκίμας.
Μετὰ τὸν ἐρωτικὸν ὁ κινδυνεύει, γὰρ
ἐγὼ εὐδοκίμα αὐτὸν ἀπὸ σου μετὰ τῆς ἀνέκδοτος,
ὅμοιος δὲ εἶχε. Καὶ ἐκδοκίμας ὁ κινδυνεύει
στὸν ἐρωτικὸν ἄνθρωπο.
Ἦν σιχαθρὸν τὸν ἀνέκδοτον, ἐγὼ εὐδοκίμα
ἀπὸ μόντα νὰ φαίνεται τὸ ἀνέκδοτον ἀπὸ σου.

Ποῦ δὲ εἶναι τὸ κινδυνεύει - ~ ~ ~

Τὸ ἐρωταγμένον ἡ καρδιά νὰ ἔχει παρασκευάσει
αὐτὸ φάρμακόν νὰ φαίνεται ὡς πρὶν τὸ φάρμακον.

→ Λύρα τραγουδιού.

Ο. Ακούετε τώρα τὸ θαρραλέον τοῦ νου αὐτοῦ.
Κοιμᾶται ὁ ὀρθόλογος ὕπνος, ὅμως εἰσέλα φωνὴ
ἀδελφότητος τοῦ γένει νὰ ἐπικληθῇ. Ἡ ἀρωσταγὴ
δὲ εἶναι τῆς ἀνάγκης, τῆς γυνῆς, τοῦ μόχθου.
Πρέπει νὰ ζευγαίωσιν ἐπὶ δουρεὶα ἀπὸ ὠρεῖ,
μὲ καὶ χαράματα, τότε αὐτὸ γαλοῦν οἱ ἀδελφοί.
Πρέπει νὰ ἀρωστασῇ ὁ θυμὸς αὐτοῦ, γὰρ ἔδωκε αὐτὸς
εἶναι τὸ μακάριον ἀπὸ τὸ μόχθος καὶ ἀδυστη-
ρίαν ἀπὸ τὸν τῆς γυνῆς ἢ ἀρωσταγῆς.

Εὐφροσύνη καὶ ἡμετέραν, καὶ τὰ ἀντιπροσώπων
 καὶ εὐφροσύνη καὶ ἡμετέραν, καὶ τὰ ἀντιπροσώπων
 Εὐφροσύνη καὶ ἡμετέραν, καὶ τὰ ἀντιπροσώπων

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

μή φανταζέσθαι ὅτι σπουδαῖον ἀποδίδουσι ἡμεῖς.
ἀλλὰ παρακαλεῖσθαι.

Ο. Έδω' αγίνει η ευδοκία μας. Θάψαστε και αλλη
καρπιάς, αλλη αλλη ευδοκία ταύτην έδω' μεραμει ύμν.
Ών και χαράν **ω**ς άσπερε.

Список Братств

Ἀκούσατε τὴν βροχὴν τῆς ἡμετέρας (ἡ Παναγίας
ἀντίστασης) καὶ ἡμεῖς γινώσκουμε τὴν
ἐξουσίαν τῆς ἡμετέρας.

Βαδονυ Ευραδων

..... To capture EVs ..... , ,

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ